

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 771/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. októbra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Štrbikom, Námestie slobody 22, Prievidza, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 Co 36/2015 z 30. júna 2015, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Štrbikom, Námestie slobody 22, Prievidza, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 36/2015 z 30. júna 2015 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že krajský súd, konajúc o odvolaní sťažovateľa v procesnom postavení žalobcu, napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 10 C 381/2001-662 zo 14. mája 2014, ktorým prvostupňový súd žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o náhradu škody v celom rozsahu zamietol.

Sťažovateľ svoju sťažnosť podanú ústavnému súdu odôvodňuje okrem iného takto:

«Porušenie mojich práv Krajským súdom v Žiline, spočíva v porušení práva na spravodlivý súdny proces. Krajský súd v Žiline po preskúmaní rozhodnutia OS v Martine jeho rozhodnutie potvrdil, napriek mojim námietkam na procesný postup prvostupňového súdu pochybenia prvostupňového súdu, pričom napriek mojim výhradám, ktoré sú dôvodné, KS v Žiline rozhodol bez nariadenia pojednávania, preto poukazujem v celom súhrne mojich výhrad voči postupu prvostupňového súdu za porušovanie môjho ústavného práva na spravodlivý súdny proces.

... Jedným z princípov predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý súdny proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdov svoje rozsudky odôvodniť a to spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p.

... Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Na strane 19 (v strede) odôvodnenia súd poukazuje na „ďalšie spory, ktorými žalobca žiada určenie svojho vlastníctva k určitej nehnuteľnosti...“ Bez konkretizácie tejto časti odôvodnenia zásadným spôsobom sa žalobca nevie vyjadriť k uvedenému, resp. ani nie je zrejmé, čo tým súd konkrétne v tejto právnej veci sleduje.

... Podľa § 14 ods. 1 O. s. p. sudcovia sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. ... V každom prípade je potrebné skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska, ktorá nestrannosť sa posudzuje podľa

vonkajších objektívnych skutočností. V danej veci takýmito vonkajšími objektívnymi skutočnosťami je rozhodovanie v súdnom konaní 8 C 180/1995 vedenom medzi účastníkmi konania, resp. ich právnymi predchodcami; na základe bezprostredne súvisiaceho skutkového a právneho základu s konaním 10 C/381/2001. V zmysle tzv. teórie zdania nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. V danej veci žalobca oprávnenú pochybnosť o poskytnutí záruky o absencii predsudku alebo zaujatosti mal.

Proti postupu Krajského súdu Žilina podáva sťažovateľ ústavnú sťažnosť, nakoľko mám zato, že postupom Krajského súdu v Žiline bolo porušené moje právo na súdnu ochranu, garantované ustanovením čl. 46 odst. 1 ústavného zákona 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky, toto právo na spravodlivý súdny proces je tiež garantované v čl. 36 odst. 1 ústavného zákona 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, a čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukazujem na čl. 152 odst. 4 Ústavy SR: „Výklad a uplatňovanie ústavných zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou.“»

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1/ Rozsudkom KS v Žiline číslo konania 6 Co/36/2015 zo dňa 30. júna (2015, pozn.), doručený navrhovateľovi 2. 10. 2015 boli porušené základné práva sťažovateľa na spravodlivý súdny proces v súlade s čl. 46 Ústavy, čl. 36 odst. 1 ústavného zákona 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práva slobôd, a čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2/ Rozsudok KS v Žiline číslo konania 6 Co/36/2015 zo dňa 30. júna 2015 zrušuje a prikazuje mu vo veci znovu konať.

3/ KS v Žiline je povinný vyplatiť škodu, ktorú mi svojim rozhodnutím spôsobil vo výške 2.000 EUR...

4. Priznáva náhradu trov právneho zastúpenia...“

Návrh bol pôvodne pridelený sudcovi Ľubomírovi Dobríkovi ako sudcovi spravodajcovi a po prerozdelení vecí bol 14. septembra 2016 pridelený sudcovi Ladislavovi Oroszovi ako sudcovi spravodajcovi.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania preskúmal, či sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 209/09).

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že napadnutý rozsudok krajského súdu mu bol doručený 2. októbra 2015. Ústavný súd pri príprave predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 Co 36/2015 z 30. júna 2015 nadobudol právoplatnosť 6. októbra 2015. Sťažovateľ svoju sťažnosť, doručenú ústavnému súdu 12. januára 2016, podal na poštovú prepravu 11. januára 2016, teda zjavne po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2016